

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 230/2014

av den 11 mars 2014

om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning är ett av de instrument som direkt understöder unionens yttre politik och den efterträder Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 ⁽²⁾, som upphörde att gälla den 31 december 2013.
- (2) Att bevara freden, förebygga konflikter, stärka internationell säkerhet och bistå befolkningar, länder och regioner som drabbas av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor hör till de viktigaste målen för unionens yttre åtgärder enligt vad som anges i bland annat artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Kriser och konflikter som påverkar stater och regioner och andra faktorer som exempelvis terrorism, organiserad brottslighet, könsrelaterat våld, klimatförändringar, utmaningar på området it-säkerhet och säkerhetshot som härrör från naturkatastrofer utgör en risk för stabiliteten och säkerheten. För att effektivt kunna gripa sig an de frågorna i god tid behövs det särskilda finansiella medel och finansieringsinstrument som kan komplettera det humanitära biståndet och instrumenten för långsiktigt samarbete.

- (3) I sina slutsatser av den 15 och 16 juni 2001 godkände Europeiska rådet unionens program för förebyggande av väpnade konflikter, och framhävde unionens politiska åtagande att göra konfliktförebyggande till ett av huvudmålen för unionens yttre förbindelser och konstaterade att instrument för utvecklingssamarbete kan bidra till att uppnå det målet. I rådets slutsatser av den 20 juni 2011 om konfliktförebyggande upprepades att det programmet är en användbar policygrund för unionens ytterligare åtgärder på det konfliktförebyggande området. I sina slutsatser av den 17 november 2009 ställde sig rådet bakom konceptet om förstärkning av EU:s medlings- och dialogkapacitet.

- (4) I rådets slutsatser av den 19 november 2007 om EU:s hantering av instabila situationer och i slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, också av den 19 november 2007, om säkerhet och utveckling, betonades att kopplingen mellan utveckling och säkerhet bör prägla unionens strategi och politik för att bidra till en konsekvent utvecklingspolitik i enlighet med artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och till konsekvens i unionens yttre åtgärder i allmänhet. Rådet drog mer specifikt slutsatsen att det framtida arbetet för säkerhet och utveckling bör inbegripa konsekvenserna för säkerhet och utveckling, till följd av klimatförändringarna, frågor som rör förvaltningen av miljö- och naturresurser samt migration.

- (5) Europeiska rådet antog den europeiska säkerhetsstrategin den 12 december 2003 och den gemensamma analysen av dess genomföranderapport den 11 december 2008. I sitt meddelande med titeln *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa* konstaterade kommissionen även vikten av samarbete med tredje länder och regionala organisationer, särskilt i syfte att bekämpa samverkande hot, såsom människohandel, narkotikahandel och terrorism.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument (EUT L 327, 24.11.2006, s. 1).

- (6) I sitt meddelande med titeln *EU:s hantering av instabila situationer – insatser för hållbar utveckling, stabilitet och fred i svåra förhållanden* bekräftade kommissionen att unionen väsentligt bidrar till att främja fred och stabilitet genom att agera mot våldsytringar och bakomliggande orsaker till bristande säkerhet och våldsamma konflikter. Denna förordning bör bidra till att uppnå de målen.
- (7) Den 8 december 2008 godkände rådet den övergripande strategin för unionens genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner nr 1325(2000) och 1820(2008) om kvinnor, fred och säkerhet och erkände de nära kopplingarna mellan freds-, säkerhets-, utvecklings- och jämställdhetsfrågor. Unionen har konsekvent efterlyst ett fullständigt genomförande av den agenda för kvinnor, fred och säkerhet som fastställs i relevanta resolutioner av FN:s säkerhetsråd, särskilt behovet av att bekämpa våld mot kvinnor i konfliktsituationer och främjandet av kvinnors deltagande i fredsbyggande.
- (8) I EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs av rådet den 25 juni 2012, manas till utveckling av operativ vägledning för att säkerställa att de mänskliga rättigheterna beaktas vid utformningen och genomförandet av åtgärder för kampen mot terrorism och det understryks att utrotning av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt respekten för rättssäkerheten (inklusive oskuldspresumtionen, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar) hör till unionens prioriteringar vid genomförandet av de mänskliga rättigheterna.
- (9) Demokrati och mänskliga rättigheter har ställts i förgrunden för unionens förbindelser med tredjeländer och bör därför betraktas som principer enligt denna förordning.
- (10) Europeiska rådet uppmanade i sitt uttalande av den 25 mars 2004 om bekämpande av terrorism till en integrering av målsättningarna i kampen mot terrorism i programmen för externt bistånd. Vidare innehåller Europeiska unionens strategi för kampen mot terrorism, antagen av rådet den 30 november 2005, en uppmaning till ökat samarbete med tredjeländer och Förenta nationerna i kampen mot terrorism. I rådets slutsatser av den 23 maj 2011 om stärkande av kopplingar mellan inre och yttre aspekter av terrorismbekämpning efterlystes en stärkt kapacitet hos de behöriga myndigheter som är verksamma inom bekämpning av terrorism i tredjeländer vid den strategiska programplaneringen av stabilitetsinstrumentet som inrättades genom förordning (EG) nr 1717/2006.
- (11) Förordning (EG) nr 1717/2006 antogs för att unionen ska kunna agera vid krissituationer och framväxande kriser på ett enhetligt och integrerat sätt, hantera särskilda globala och transregionala säkerhetshot och stärka krisberedskapen. Syftet med den här förordningen är att med utgångspunkt i erfarenheterna från förordning (EG) nr 1717/2006 införa ett reviderat instrument, så att effektiviteten och konsekvensen i unionens insatser kan ökas vad avser krishantering, konfliktförebyggande, fredsbyggande åtgärder och krisberedskap samt åtgärder för att motverka säkerhetshot och -utmaningar.
- (12) Åtgärder som antas i enlighet med denna förordning bör eftersträva målen i artikel 21 i EU-fördraget och artiklarna 208 och 212 i EUF-fördraget. De kan komplettera och bör vara konsekventa med åtgärder antagna av unionen med anledning av målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom ramen för avdelning V i EU-fördraget och åtgärder som antas inom ramen för femte delen i EUF-fördraget. Rådet och kommissionen bör, vardera inom ramen för sina respektive befogenheter, samarbeta för att säkerställa sådan konsekvens.
- (13) Denna förordning bör stämma överens med de bestämmelser som reglerar hur den Europeiska utrikes tjänsten, som inrättades genom rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾, ska organiseras och arbeta. Den höga representantens uttalande år 2010 om politiskt ansvar bekräftade principerna om dialog och samråd med, samt tillhandahållande av information och rapportering till Europaparlamentet.
- (14) Kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska utrikes tjänsten bör regelbundet och frekvent utbyta åsikter och information med Europaparlamentet. Dessutom ska Europaparlamentet i enlighet med relevanta interinstitutionella avtal i ärendet ges tillgång till dokument så att rätten till kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾ kan utövas på ett välunderbyggt sätt.
- (15) Gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

(16) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på programplanerings- och genomförandeåtgärder. De befogenheterna bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(17) Granskningsförfarandet bör i princip tillämpas vid antagandet av dessa genomförandeakter, med tanke på deras art, särskilt politikinriktningen och budgetkonsekvenserna, utom i fall av finansiellt småskaliga åtgärder.

(18) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om, i vederbörligen motiverade fall, en snabb reaktion från unionens sida är nödvändig på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

(19) Unionen bör sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt för att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Det bör uppnås genom konsekvens och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan det här instrumentet, andra unionsinstrument för finansiering av yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för att finansiera yttre åtgärder.

(20) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(21) I denna förordning fastställs en finansieringsram för förordningens giltighetstid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(22) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽²⁾. Därför bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument (instrumentet som bidrar till stabilitet och fred) för perioden 2014-2020 och ger direkt stöd till unionens yttre politik genom att öka effektiviteten och konsekvensen i unionens åtgärder på områdena krishantering, konfliktförebyggande fredsbyggande åtgärder och krisberedskap samt vid bemötande av globala och transregionala hot.

2. Unionen ska i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning vidta åtgärder för utvecklingssamarbete samt åtgärder för finansiellt, ekonomiskt och tekniskt samarbete med tredjeländer, regionala och internationella organisationer samt andra statliga aktörer och aktörer från det civila samhället.

3. I denna förordning avses med aktörer från det civila samhället icke-statliga organisationer, organisationer som företräder ursprungsbefolkningar, lokala medborgargrupper och yrkessammanslutningar, kooperativ, fackföreningar, näringslivsorganisationer och sociala intresseorganisationer, lokala organisationer (inbegripet nätverk) som deltar i decentraliserat regionalt samarbete och regional integration, konsumentorganisationer, kvinnoorganisationer och ungdomsorganisationer, organisationer inom undervisning, kultur, forskning och vetenskap, universitet, kyrkor samt religiösa sammanslutningar och samfund, medier samt icke-statliga sammanslutningar och privata och offentliga stiftelser som skulle kunna bidra till utvecklingspolitiken eller de yttre aspekterna av den inre politiken. Andra organ eller aktörer som inte anges i denna punkt kan få stöd om det är nödvändigt för att målen med denna förordning ska uppnås.

4. De specifika målen för denna förordning ska vara

a) att i en krissituation eller framväxande krissituation snabbt bidra till stabilitet genom en effektiv insats avsedd att hjälpa till att bevara, upprätta eller återupprätta förutsättningarna för att unionens yttre politik och åtgärder ska kunna genomföras på ett korrekt sätt i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget,

b) att bidra till att förebygga konflikter och säkra kapaciteten och beredskapen att hantera situationer före och efter kriser och bygga upp fred, och

c) att bemöta specifika globala och transregionala hot mot fred, internationell säkerhet och stabilitet.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s.1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

AVDELNING II

Konsekvens och komplementaritet i unionsbiståndet**TYPEN AV UNIONSBISTÅND**

1. Kommissionen ska sörja för att åtgärder som antas enligt denna förordning är förenliga med unionens övergripande strategiska politikram för partnerländerna, särskilt med målen för de åtgärder som avses i punkt 2, och med andra relevanta unionsåtgärder.

2. Åtgärder som antas i enlighet med denna förordning får komplettera och ska vara samstämmiga med åtgärder som antas enligt avdelning V i EU-fördraget och femte delen i EUF-fördraget. Åtgärder som antas enligt denna förordning ska ta vederbörlig hänsyn till Europaparlamentets synpunkter.

3. Unionens bistånd enligt denna förordning ska komplettera det bistånd som ges enligt unionens instrument för externt bistånd och ska endast ges i den mån dessa instrument inte ger möjlighet till tillräckliga och effektiva insatser och ska planeras och genomföras på ett sådant sätt att insatserna i tillämpliga fall är kontinuerliga inom ramen för dessa instrument.

4. Följande övergripande frågor ska om möjligt tas med, även i programplaneringen:

- a) Främjande av demokrati och god samhällsstyrning.
- b) Mänskliga rättigheter och humanitär rätt, inklusive barns rättigheter och urbefolkningars rättigheter.
- c) Icke-diskriminering.
- d) Jämställdhet mellan könen och kvinnors egenmakt.
- e) Konfliktförebyggande.
- f) Klimatförändringarna.

5. Verksamhet som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1257/96⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU⁽²⁾ som berättigar till stöd enligt de akterna ska inte finansieras enligt den här förordningen.

6. För att öka effektiviteten och komplementariteten i unionens och nationella biståndsåtgärder och för att förhindra dubbelfinansiering ska kommissionen verka för en nära samordning mellan unionens verksamhet och medlemsstaternas verksamhet såväl på beslutsnivå som ute på fältet. För detta ändamål ska medlemsstaterna och kommissionen använda ett system för informationsutbyte. Kommissionen får ta initiativ för att främja sådan samordning. Dessutom ska kommissionen sörja för samordning och samarbete med multilaterala, regionala och subregionala organisationer och andra givare.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

Artikel 3

Bistånd som reaktion på krissituationer eller vid framväxande kriser för att förhindra konflikter

1. Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de specifika mål som fastställs i artikel 1.4 a som reaktion på följande exceptionella och oförutsedda situationer:

- a) En nödsituation, kris eller framväxande kris.
- b) En situation som hotar demokratin, lag och ordning, skyddet av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna eller enskilda personers säkerhet och trygghet, särskilt personer som är utsatta för könsrelaterat våld i situationer som präglas av instabilitet.
- c) En situation som riskerar att trappas upp till en väpnad konflikt eller att allvarligt destabilisera tredjelandet eller tredjeländerna i fråga.

Sådant bistånd kan även avse situationer där unionen har åberopat grundsatsklausuler i internationella avtal för att helt eller delvis upphäva samarbetet med tredjeländer.

2. Det tekniska och finansiella biståndet som avses i punkt 1 får omfatta följande:

- a) Stöd, genom tillhandahållande av tekniskt och logistiskt bistånd, till insatser av internationella och regionala organisationer och av statliga aktörer och aktörer från det civila samhället för att främja förtroendeskapande åtgärder, medling, dialog och försoning.
- b) Stöd till genomförande av resolutioner antagna av Förenta nationernas säkerhetsråd om kvinnor, fred och säkerhet, särskilt i instabila eller konfliktdrabbade länder eller länder som nyligen genomgått en konflikt.
- c) Stöd till uppbyggnad och drift av interimsförvaltningar som har inrättats i enlighet med internationell rätt.
- d) Stöd till utveckling av demokratiska och pluralistiska statliga institutioner, inbegripet åtgärder för att förstärka kvinnors roll inom sådana institutioner, effektiv civilförvaltning och civil övervakning av säkerhetssystemet samt åtgärder för att stärka förmågan till brottsbekämpning och rättsväsendets kapacitet i kampen mot terrorism, organiserad brottslighet och alla former av olaglig handel.

- e) Stöd till internationella straffrättsribunaler och särskilda nationella tribunaler, sannings- och försoningskommissioner och mekanismer för rättsliga avgöranden i människorätts-ärenden samt hävdande och tilldömande av äganderätt i enlighet med internationella normer på områdena mänskliga rättigheter och rättsstatlighet.
- f) Stöd till åtgärder som behövs för att börja rehabilitera och återuppbygga viktig infrastruktur, bostäder, offentliga byggnader, ekonomiska tillgångar och grundläggande produktionskapacitet samt andra åtgärder för att få fart på ekonomisk aktivitet, skapa sysselsättning samt upprätta de minimiförutsättningar som är nödvändiga för en hållbar social utveckling.
- g) Stöd till civila åtgärder i samband med demobilisering och återintegrering och, i tillämpliga fall, repatriering av före detta kombattanter och deras familjer i det civila samhället samt åtgärder för att ta itu med barnsoldaters och kvinnliga kombattanters situation.
- h) Stöd till åtgärder för att mildra de sociala effekterna av omstruktureringen av de väpnade styrkorna.
- i) Stöd till åtgärder för att inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål hantera de socioekonomiska effekterna för civilbefolkningen på grund av truppminor, blindgångare eller andra spränganordningar som har använts i krig. Verksamhet som finansieras genom denna förordning får bl.a. omfatta riskutbildning, mindetektering och minröjning och, i samband med detta, förstöring av lager.
- j) Stöd till åtgärder för att inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål bekämpa olaglig användning av och tillgång till eldvapen, handeldvapen och lätta vapen.
- k) Stöd till åtgärder för att säkra att kvinnors och barns särskilda behov i kris- och konfliktsituationer, inklusive deras utsatthet för könsrelaterat våld, hanteras på ett fullgott sätt.
- l) Stöd till rehabilitering och återintegrering av offer för väpnade konflikter, inklusive åtgärder för att tillgodose kvinnors och barns särskilda behov.
- m) Stöd till åtgärder för att främja och försvara respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, demokratin och rättsstatligheten och därtill kopplade internationella instrument.
- n) Stöd till socioekonomiska åtgärder för att främja rättvis tillgång till och öppen förvaltning av naturresurser i en krissituation eller framväxande kris, inklusive fredsbyggande åtgärder.
- o) Stöd till åtgärder för att hantera de potentiella effekterna av plötsliga folkförflyttningar med relevans för den politiska och säkerhetsmässiga situationen, inklusive åtgärder för att tillgodose värdssamhällenas behov i en krissituation eller framväxande kris, inklusive fredsbyggande åtgärder.
- p) Stöd till åtgärder för att främja utveckling och organisation av det civila samhället och dess medverkan i den politiska processen, inklusive åtgärder för att förstärka kvinnors roll i sådana processer och åtgärder för att främja oberoende, pluralistiska och professionella medier.
- q) Stöd till åtgärder för att hantera naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människor vilka utgör ett hot mot stabiliteten och hot mot folkhälsan i samband med pandemier, i avsaknad av eller som komplement till unionens humanitära bistånd och civilskyddsbistånd.
3. Vid de situationer som avses i punkt 1 i den här artikeln, får unionen även ge tekniskt och finansiellt bistånd som inte uttryckligen omfattas av punkt 2 i den här artikeln. Sådant bistånd ska begränsas till de exceptionella stödåtgärder som avses i artikel 7.2 vilka uppfyller samtliga nedanstående villkor:
- a) De omfattas av såväl det allmänna tillämpningsområdet för denna förordning och de specifika mål som anges i artikel 1.4 a.
- b) De är till sin varaktighet begränsade till den period som fastställs i artikel 7.2.
- c) De skulle normalt vara berättigade till medel enligt andra unionsinstrument för externt bistånd eller andra delar av den här förordningen, men bör på grund av behovet av att snabbt reagera på situationen bemötas genom åtgärder för kriser eller framväxande kriser.

Artikel 4

Bistånd för förebyggande av konflikter, fredsbyggande åtgärder och krisberedskap

1. Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de specifika mål som fastställs i artikel 1.4 b. Sådant bistånd ska omfatta stöd till åtgärder som syftar till att bygga upp och stärka unionens och dess partners kapacitet att förebygga konflikter, bygga upp fred och hantera situationer före och efter kriser i nära samordning med Förenta nationerna och andra internationella, regionala och subregionala organisationer samt statliga aktörer och aktörer från det civila samhället i deras arbete med att

- a) främja tidig varning och konfliktkänslig riskanalys vid utformningen och genomförandet av politiska åtgärder,
- b) underlätta och bygga upp kapacitet för förtroendeskapande åtgärder, medling, dialog och försoning, särskilt med hänsyn till framväxande motsättningar mellan olika befolkningsgrupper,

- c) stärka kapaciteten för deltagande i och utplacering av civila stabiliseringsuppdrag,
- d) främja återhämtningen efter konflikter samt återhämtningen efter katastrofer med hänsyn till den politiska och säkerhetsmässiga situationen,
- e) begränsa användningen av naturresurser för att finansiera konflikter och stödja berörda aktörers anslutning till initiativ som Kimberleyprocessens certifieringssystem, särskilt vad beträffar genomförandet av effektiv inhemsk kontroll av produktion av och handel med naturresurser.

2. Åtgärderna under denna artikel

- a) ska omfatta kunskapsöverföring, utbyte av information och bästa praxis, bedömning av risker eller hotbilder, forskning och analys, system för tidig varning, utbildning och tillhandahållande av tjänster,
- b) ska bidra till ytterligare utveckling av en strukturell dialog om fredsbyggande frågor,
- c) får också inbegripa tekniskt och finansiellt bistånd för genomförandet av freds- och statsbyggande stödåtgärder.

Artikel 5

Bistånd för att motverka globala och transregionala hot och framväxande hot

1. Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de specifika mål som fastställs i artikel 1.4 c på följande områden:

- a) Hot mot lag och ordning, enskilda personers säkerhet och trygghet, kritisk infrastruktur och folkhälsan.
- b) Begränsning av och beredskap mot risker i samband med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agens, oavsett om de härrör från uppsåtliga handlingar, olyckor eller har naturligt ursprung.

2. Biståndet på de områden som avses i punkt 1 a ska omfatta stöd till åtgärder som syftar till följande:

- a) Stärka kapaciteten hos brottsbekämpande, rättsliga och civila myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism, organiserad brottslighet, inbegripet it-brottslighet, och alla former av olaglig handel samt med faktisk övervakning av olaglig handel och transitering.
- b) Avvärja hot mot kritisk infrastruktur, vilket kan inbegripa internationella transporter, inklusive passagerar- och godstrafik, energirelaterad verksamhet och energidistribution och elektroniska informations- och kommunikationsnät. Sådana åtgärder ska särskilt inriktas på transregionalt samarbete och genomförandet av internationella normer för riskmedvetenhet, sårbarhetsanalys, krisberedskap samt larm- och konsekvenshantering.

- c) Säkerställa adekvata reaktioner mot allvarliga hot mot folkhälsan, inklusive plötsliga epidemier med potentiellt gränsöverskridande verkningar.

- d) Bemöta globala och transregionala verkningar av klimatförändringarna som har potentiellt destabiliserande effekter för fred och säkerhet.

3. Med avseende på de åtgärder som avses i punkt 2 a

- a) ska transregionalt samarbete med två eller flera tredjeländer som har visat en tydlig politisk vilja att ta itu med problem som uppstår prioriteras; samarbete med enskilda länder, regioner eller internationella, regionala och subregionala organisationer i kampen mot terrorism får också äga rum,

- b) ska de särskilt inriktas på god samhällsstyrning och ska stämma överens med internationell rätt,

- c) ska, vid bistånd till myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism, sådana åtgärder prioriteras som rör utveckling och skärpning av lagstiftningen mot terrorism, genomförande och tillämpning av lagstiftning för finanssektorn, tullagstiftning och invandringslagstiftning samt utveckling av förfaranden för brottsbekämpning som är anpassade till högsta internationella standarder och stämmer överens med internationell rätt, förstärkt demokratisk kontroll och institutionella tillsynsmechanismer samt förebyggande av våldsam radikalism,

- d) ska, vid bistånd som rör narkotikaproblem, vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt internationellt samarbete som syftar till att främja bästa praxis för att minska efterfrågan, framställningen och skadeverkningarna.

4. Biståndet på de områden som avses i punkt 1 b ska omfatta stöd till åtgärder som syftar till att

- a) främja civil forskning som ett alternativ till försvarsrelaterad forskning,

- b) förbättra säkerhetsrutinerna i civila anläggningar där känsliga kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agens lagras eller hanteras i samband med civila forskningsprogram,

- c) inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål, stödja inrättandet av civil infrastruktur och utförande av relevanta civila undersökningar som är nödvändiga för avveckling, sanering eller omställning av vapenrelaterade anläggningar, när det förklaras att dessa inte längre är en del av ett försvarsprogram,

- d) stärka kapaciteten hos de behöriga civila myndigheter som arbetar med utveckling och genomförande av effektiv övervakning av olaglig handel med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agens (inbegripet utrustning för deras framställning eller leverans),

- e) utveckla de rättsliga ramarna och den institutionella kapaciteten för upprättande och genomförande av effektiva exportkontroller av varor med dubbla användningsområden, inklusive regionala samarbetsåtgärder,
- f) utveckla effektiv civil katastrofberedskap, krisplanering, bemötande av kriser och kapacitet för sanering.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING OCH GENOMFÖRANDE*Artikel 6***Allmän ram**

Unionens bistånd ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014 och genom

- a) exceptionella stödåtgärder och interimsprogram som avses i artikel 7,
- b) tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i artikel 8,
- c) årliga handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder,
- d) stödåtgärder.

*Artikel 7***Exceptionella stödåtgärder och interimsprogram**

1. Unionsbistånd enligt artikel 3 ska ges i form av exceptionella stödåtgärder och interimsprogram.

2. I situationer som avses i artikel 3.1 får kommissionen anta exceptionella stödåtgärder som uppfyller kraven som fastställs i artikel 3.3. En sådan exceptionell stödåtgärd får ha en varaktighet på upp till 18 månader, som kan förlängas två gånger med ytterligare en period på upp till sex månader upp till en varaktighet på högst 30 månader totalt i händelse av faktiska och oförutsedda hinder för dess genomförande, förutsatt att det belopp som avsatts för åtgärden inte ökar.

Vid utdragna kriser och konflikter får kommissionen anta en andra exceptionell stödåtgärd med en varaktighet på upp till 18 månader.

Den sammanlagda varaktigheten för den exceptionella stödåtgärd som avses i första stycket och varaktigheten för den exceptionella stödåtgärd som avses i andra stycket får inte överskrida 36 månader.

3. När en exceptionell stödåtgärd kostar mer än 20 000 000 EUR ska den antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

4. Innan kommissionen antar eller förlänger en exceptionella stödåtgärd som kostar upp till 20 000 000 EUR, ska kommissionen informera rådet om dess art, mål och beräknade belopp. Kommissionen ska även informera rådet innan den gör väsentliga förändringar av de exceptionella stödåtgärder som redan har antagits. Kommissionen ska ta hänsyn till rådets relevanta politiska strategi både vid planeringen av åtgärderna och vid deras genomförande, så att konsekvensen i unionens yttre åtgärder bevaras.

5. Så snart som möjligt efter antagandet av en exceptionell stödåtgärd och i varje fall inom tre månader därefter, ska kommissionen avge rapport till Europaparlamentet och rådet, genom en översikt över de antagna åtgärdernas art, sammanhang och syfte, inbegripet de åtgärdernas komplementaritet med pågående och planerade unionsinsatser.

6. Kommissionen får anta interimsprogram i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014 i syfte att upprätta eller återupprätta de grundläggande förutsättningarna för ett effektivt genomförande av unionens externa samarbetspolitik.

Interimsprogram ska baseras på exceptionella stödåtgärder.

7. Kommissionen ska vederbörligen och i god tid informera Europaparlamentet om sin planering och sitt genomförande av unionsbiståndet enligt artikel 3, inklusive de beräknade finansiella beloppen, och ska även informera Europaparlamentet om väsentliga ändringar och förlängningar till det biståndet.

*Artikel 8***Tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program**

1. Tematiska strategidokument ska utgöra den allmänna grunden för tillhandahållande av bistånd enligt artiklarna 4 och 5. De tematiska strategidokumenterna ska vara ramen för samarbetet mellan unionen och de berörda partnerländerna eller -regionerna.

2. När tematiska strategidokument utarbetas och genomförs ska de överensstämma med principerna om biståndseffektivitet, såsom partnerskap, samordning och i tillämpliga fall harmonisering. De tematiska strategidokumenterna ska därför överensstämma med och undvika att dubblera programplaneringsdokument som godkänts eller antagits inom ramen för något av unionens övriga instrument för externt bistånd.

Tematiska strategidokument ska i princip bygga på en dialog mellan unionen eller i lämpliga fall relevanta medlemsstater med berörda partnerländer eller -regioner, under medverkan av det civila samhället och regionala och lokala myndigheter, så att det kan säkerställas att de berörda länderna eller regionerna i tillräckligt hög grad övertar ägarskapet i programplaneringsprocessen.

Unionen och medlemsstaterna ska samråda med varandra i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen för att främja konsekvens och komplementaritet i samarbetet.

3. Varje tematiskt strategidokument ska åtföljas av ett flerårigt vägledande program som kortfattat beskriver de prioriterade områden som valts ut för unionsfinansiering, de specifika målen, de förväntade resultaten, resultatindikatorerna och tidsramen för unionens bistånd.

I det fleråriga vägledande programmet ska vägledande finansiella anslag för varje program fastställas med beaktande av de berörda partnerländernas och partnerregionernas behov eller särskilda svårigheter. De finansiella anslagen kan vid behov anges i form av intervall.

4. Kommissionen ska godkänna tematiska strategidokument och anta fleråriga vägledande program i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Det förfarandet ska även tillämpas för väsentliga översyner som får till följd att tematiska strategidokument eller fleråriga vägledande program i väsentlig grad ändras.

5. Det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014 ska inte tillämpas för smärre ändringar eller tekniska anpassningar av tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program, som leder till att medel inom de vägledande finansiella anslagen per prioritetsområde omfördelas eller till att de ursprungliga vägledande finansiella anslagen ökar eller minskar med högst 20 % men med ett belopp som inte är högre än 10 000 000 EUR, under förutsättning att sådana ändringar eller tekniska anpassningar inte berör de prioritetsområden och mål som anges i de dokumenten.

I sådana fall ska ändringarna eller de tekniska anpassningarna utan dröjsmål meddelas Europaparlamentet och företrädarna för medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 11.

6. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på behovet av en snabb reaktion från unionen, får kommissionen anta tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.4 i förordning (EU) nr 236/2014.

7. Vid programplanering eller programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 ska resultaten, rönen och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 9

Det civila samhället

Förberedandet, programplaneringen, genomförandet och övervakningen av åtgärder enligt denna förordning ska när så är möjligt och när så är lämpligt ske i samråd med det civila samhället.

Artikel 10

Mänskliga rättigheter

1. Kommissionen ska se till att åtgärder som antas enligt denna förordning i samband med kampen mot terrorism och organiserad brottslighet genomförs i enlighet med internationell rätt, inbegripet internationell humanitär rätt.

2. I enlighet med EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati ska kommissionen utveckla operativ vägledning för att säkerställa att de mänskliga rättigheterna beaktas vid utformningen och genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1, särskilt när det gäller förhindrande av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt respekt för rättssäkerheten, inklusive oskuldspresumtionen, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar. Ett tydligt människorättsperspektiv ska också ingå i åtgärder som rör it-säkerhet och kampen mot it-brottslighet.

3. Kommissionen ska noggrant övervaka genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1 i syfte att säkerställa överensstämmelse med förpliktelser rörande mänskliga rättigheter. Kommissionen ska ta med denna information i sina regelbundna rapporter.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Kommitté

Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *kommittén för stabilitets- och fredsinstrumentet*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 12

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU, särskilt artikel 9.

Artikel 13

Finansieringsramen

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning för perioden 2014–2020 ska vara 2 338 719 000 EUR.

2. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

3. Under perioden 2014–2020 ska

Artikel 14

a) minst 70 procentenheter av finansieringsramen anslås till åtgärder som omfattas av artikel 3, och

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

b) nio procentenheter av finansieringsramen anslås till åtgärder som omfattas av artikel 4.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.